

ميلاد حضرت زينب(س) سال پنجم هجري قمری

حضرت زينب کبری(س) در 15 رجب سال 63 هجري رحلت يافت. همان بانويي که استوار و مقاوم به دفاع از حق و تهاجم به ستم پرداخت و ناروايي امويان را افشا نمود...

حضرت زينب کبری(س) در 15 رجب سال 63 هجري رحلت يافت. همان بانويي که استوار و مقاوم به دفاع از حق و تهاجم به ستم پرداخت و ناروايي امويان را افشا نمود و با تازيانه کلماتش در دل کارگزاران يزید هراس افکند، کوله بار اسارت را بر دوش کشيد و کارواني را که لطف خدا بدرقه آن بود از شهري به شهري ديگر هدايت کرد و در صيانت از نهضت عاشورا کوشيد. بانويي که به هيچ ذلتي تن نداد و نمونه آشکاري از انسانيت و پرهيزگاري گشت و در رسانيدن پيام امام سوم کوتاهی نکرد.

هر کس مي خواهد که خلق در پيشگاه خداوند از او شفاعت کنند، حتما بايد حمد و ستايش الهي را انجام دهد.

از سخنان گوهر بار حضرت زينب (س)، اعلام النساء

حضرت زينب(س) بزرگ بانوي جهان اسلام، بيدادگر و ادامه دهنده حادثه عاشورا و دارنده دانشهاي دو جهان و به گفته امام سجاد(ع) : " داناي بدون آموزگار و فهميده بدون فهماننده " بود. الگوي راستين وي، بانوي دو جهان، حضرت فاطمه(س) مادر وي بوده است. زينب(س) در دامن پرمهر و معنويت فاطمه(س) از سرچشمه معارف اسلامي و قرآني سيراب گشت. رسالت راستين زينب هنگامی آغاز گرديد که پس از به شهادت رسيدن امام حسين(ع) و هفتاد و دو تن از يارانش با ايراد سخنان آتشين به بيدارگري مردم کوفه و ستيز با ستمکاران و يزيديان پرداخت.

پس از واقعه خونبار کربلا نقش ايشان روند تازه تري يافت. آن حضرت در اين دوران ضمن حضور در کاروان اسراي کربلا در برابر حکام جور قرار گرفتند و به افشاگري ظلم و ستم وارد بر آل طه از سوي خاندان اميه پرداختند. آن حضرت در اين دوران سخت با حضور در کاخ برخي حکمرانان جور زمان مانند يزید و ابن زياد، با تاکيد برحقانيت طريق آل محمد بر سخنان و تبليغات مسموم خاندان اميه درباره بني هاشم خط بطلان کشيدند. حضرت زينب سلام ...! عليها، شيرزن دشت کربلا سرانجام پس از عمري دفاع از طريق حقه ولايت و امامت در 15 رجب سال 63 هجري قمری در ضمن سفری که به همراه همسر گراميشان عبدالله بن جعفر به شام رفته بودند، شهادت رسیده و بدن مطهر آن بانوی بزرگوار در همانجا دفن گرديد.

و مزار ملکوتی آن حضرت اينک زيارتگاه عاشقان وارادتمندان اهل بيت عصمت و طهارت عليهم السلام می باشد.

صديقه توانا، عقليه دودمان وحی، تربيت شده خاندان نبوت، حضرت زينب کبری(س) است. همو که در بزرگواري و کرامتش بسيار سخن ها گفته و نوشته اند.

او نمودار حق و جهاد در راه خدا و نگهدارنده ايمان و عقیده، قهرمان دليري و شجاعت، جلوه فصاحت و بلاغت، شعله ستيزه جوي باطل و آتش افشان حق در برابر نيروهاي ستمگر و کوبنده دژخيمان زورگو است. زينب(س) تجسم زهد، ورع، علم، عفاف و شهامت و عقيله طاهره، متعلق به اخلاق الهي است. اين بزرگوار(س) راه مقاومت در برابر باطل را به امت نشان داد و فداکاري در راه خدا و چشم پوشي از همه چيز را در راه برافراشتن پرچم حق به همه ياد داد.

ايثار، فداکاري، وزانت عقل، صبر و بردباري، علم وسيع و دانش وافر، سخنان سنجيده و منطقي او در فرصت هاي حساس توأم با آن مظلوميت و ستم هاي جانکاهي که به او وارد آمده است، از او چهره يک شخصيت بي نظير، رزم آور شجاع، جهادگر بي باک و سخنور توانا را در قلوب و اذهان ترسيم نموده است که تا چرخ زمان حرکت دارد، تا نسل ها در روي زمين حيات دارند و تا زمين دور خورشيد مي گردد اين چراغ فروزان، نورافکن جهانيان و نسل هاي آينده خواهد بود.

با پذيرش شخصيت والاي حضرت زينب، مدت ها سخن بر سر اين بود که اين دُر شاهوار در کدام صدف قرار گرفته است؟ آيا آرامگاه او در شام است يا در مصر؟ در کتاب پژوهشي پيرامون بارگاه حضرت زينب(س) که نويسنده آن محمدهسين سابقی و مترجم آن، عيسي سليم پور اهري است، پاسخ اين شبهه ها و سؤالات به طور کامل و دقيق با ذکر مستندات محکم و قوي، بيان شده است.